

ΙΧ. Ἡ σύγκρουσις Χαμᾶς-Ἰσραήλ καὶ ἡ ἀπόφασις (A/RES/67/19) τῆς ΓΣ/ΟΗΕ, τῆς 29ης Νοεμβρίου 2012

[Ἀρχικὴ δημοσίευσις εἰς τὸ περιοδικὸν “Ἄλεφ” 12/2012]

Μία ἀνάλυσις τῆς ἀποφάσεως (A/RES/67/19). — Τὴν Πέμπτη 29 Νοεμβρίου 2012, ἡ ΓΣ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀνεγνώρισε ὡς κράτος — μὴ μέλος — παρατηρητὴν τὴν παλαιστινιακὴ ὄντοτητα. Στὰ 193 κράτη-μέλη τῆς ΓΣ τὰ 138 ἐψήφισαν ὑπὲρ, τὰ 9 κατὰ (μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ ΗΠΑ καὶ ὁ Καναδᾶς) καὶ 41 ἀπεῖχαν. Ἡ Ἑλλάς ἐψήφισε ὑπὲρ μὲ τὴν ἐκτίμησιν, ὅτι: «... ἡ λύσις τῶν δυὸ κρατῶν ἀποτελεῖ τὴν μόνην λύσιν γιὰ τὰ δύο μέρη, Ἰσραηλινὸν καὶ παλαιστινιακόν. Ἐπέμεινε δὲ στὴν σημασίᾳ τῆς ἐπανενάρξεως τῶν ἀπ’ εὐθείας συνομιλιῶν μεταξὺ τῶν δύο ἀνωτέρω μερῶν. Ψηφίζουσα δὲ ὑπὲρ τῆς συγκεκριμένης ἀποφάσεως, ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὸν ἑλληνα ἐκπρόσωπο, ἐλπίζει ὅτι θὰ συμβάλλει εἰς τὴν ἐπανέναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἐδέσμευσε τὴν Παλαιστίνην νὰ ἀποφύγει τὴν διατύπωση πάσης φύσεως μονοπλεύρου πολιτικῆς δηλώσεως ὅπως καὶ ἐδέσμευσε τὸ Ἰσραήλ στὸ νὰ ἀποφύγει νὰ λάβει ὅποιανδήποτε μονομερῆ μέτρα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους»¹. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ Ἀθήνα ἠθέλησε νὰ ἐνισχύσει τὴν νηφάλια πτέρυγα τῆς παλαιστινιακῆς ἀρχῆς, αὐτὴν τοῦ προέδρου Μαχμούντ Ἀμπᾶς, ἡ ὁποία ὠδηγεῖτο σὲ περιθωριοποίησιν καὶ ἀπονομιμοποίησιν ἀπὸ τὴν Χαμᾶς, ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν διεθνῆ ἀπήχησιν τῆς προσφάτου Ἰσραηλινῆς στρατιωτικῆς ἐπιχειρήσεως-ἀπαντήσεως «*Operation Pillar of Cloud*» (14-21 Νοεμβρίου 2012). Ἡ ἐκτίμησίς μου αὐτὴ ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν σχετικὴ ἀναφορὰ τοῦ Thomas Mayr-Harting, ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ΕΕ στὴν συγκεκριμένη ὀλομέλεια². Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἔλαβε, ἀσφαλῶς, ὑπ’ ὄψιν τῆς ἡ Ἀθήνα καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Χαμᾶς ἀποδυναμωμένη σημαντικῶς μετὰ ἀπὸ τὰ πλήγματα τὰ ὁποῖα ἐδέχθη καὶ σὲ ἐπίπεδον ἡγετικῶν στρατιωτικῶν στελεχῶν τῆς (Ahmad al-Gabari, θαν. 14 Νοεμβρίου 2012, στὴν «*Pillar of Cloud*») καὶ σὲ λογιστικὸ ἐπίπεδο εἶχε ἐπιδειξίει, σὲ ἐπίπεδο ἡγεσίας (Ἰσμαήλ Χανίγια καὶ Χάλεντ Μεσάαλ)

1. (A/RES/67/19), Assemblée générale, Soixante-septième session, [44e et 45e séances plénières, après-midi et soir]. <http://www.un.org/News/fr-press/docs/2012/AG11317.doc.htm>
2. Question de Palestine, Rapport du Comité pour l’exercice des droits inaliénables du peuple palestinien (A/67/35), Rapport du Secrétaire général (A/67/34), Déclarations, *ἐνθ’ ἄν.*

απόλυτον διάθεσιν συμπλεύσεως με τὸν Μαχμοῦντ Ἀμπάς στὴν ὑπόθεσι τῆς ἀναγνώρισεως τῆς παλαιστινιακῆς ὀντότητος ὡς κράτους-παρατηρητοῦ ἀπὸ τὴν ΓΣ/ΟΗΕ. Ἡ μελέτη τῶν αἰτιολογήσεων τῶν θετικῶν ψήφων τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως μᾶς πείθουν ὅτι αὐτὴ ἐλήφθη στὸ πλαίσιο μιᾶς κυρίαρχου κουλτούρας «δύο λαῶν - δύο κρατῶν» τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ ζήσουν εἰρηνικῶς τὸ ἓνα πλησίον τοῦ ἄλλου. Ἄλλωστε, ὁ παλαιστίνιος ἐκπρόσωπος Μαχμοῦντ Ἀμπάς ἐδήλωσε σαφῶς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁμιλίας του στὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ὀλομέλεια ὅτι «Δὲν ἤλθαμε νὰ ἀπονομιμοποιήσουμε τὸ Ἰσραήλ, ἓνα κράτος ἰδρυθὲν πολλὰ ἔτη πρὶν. ἤλθαμε γιὰ νὰ δηλώσουμε τὴν νομιμότητα ἐνὸς κράτους τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιτύχει τὴν ἀνεξαρτησία του καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ παλαιστινιακόν». Ὁ Ἀχμέτ Νταβούτογλου, δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι ἐμπροστικὸς καὶ ἐχθρικὸς ἐναντι τοῦ Ἰσραήλ καὶ τῶν συμμάχων του, ὁμιλῶν περὶ «ἱστορικῆς ἀδικίας» καὶ ἀναφέρων ἐπίσης ὅτι «ἡ ἐπίκλησις τοῦ ἀδιεξόδου τῶν συνομιλιῶν μεταξὺ Ἰσραήλ καὶ Παλαιστινίων ἀποτελεῖ ἀπλῶς πρόσχημα γιὰ τὴν ἀναγνώριση τοῦ παλαιστινιακοῦ κράτους ὡς ἀνεξαρτήτου σὲ διεθνῆς ἐπίπεδο». Μάλιστα ἐχαρκτήρισε τὴν ἀναγνώριση τοῦ παλαιστινιακοῦ κράτους ὡς «στρατηγικὴ ὑποχρέωσι»!

Διερωτώμαι, «στρατηγικὴ» ὡς πρὸς τί καὶ με ποιούς σκοποὺς ἀκριβῶς;

Ἐδῶ ὀφείλομε νὰ ἐξετάσουμε τρεῖς σημεῖα:

1) Τί ἔπραξε ἡ Γηραιὰ Ἀλβιών; Φυσικὰ καὶ... ἀπεῖχε τῆς ψηφοφορίας καὶ διεφώνησε με τὶς ΗΠΑ! Ἦσαν φαίνεται πολλὰ τὰ ἱρανικὰ δισεκατομμύρια στὴν HSBC καὶ στὴν Standard Chartered, ὅπως καὶ στίς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς τράπεζες, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ κρίσεως... Καὶ γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς νὰ θυμίσουμε πῶς ἀπὸ στοιχεῖα τῆς Wall Street Journal, προκύπτει ὅτι: «Ἡ Standard Chartered PLC τὸν περασμένον μῆνα συνεφώνησε νὰ πληρώσει 340 ἑκατομμύρια δολλάρια στὴν κορυφαία τραπεζικὴ ρυθμιστικὴ ἀρχὴ τῆς Νέας Ὑόρκης γιὰ τὴν ἐπίλυση ἰσχυρισμῶν ὅτι ἡ βρετανικὴ τράπεζα τῶν ΗΠΑ ἔσπασε νόμους νομιμοποιήσεως ἐσόδων ἀπὸ παράνομες δραστηριότητες μέσῳ παρανόμου χειρισμοῦ τοῦλάχιστον 250 δισεκατομμυρίων δολλαρίων σὲ συναλλαγὰς με ἱρανικοὺς φορεῖς. Ἡ HSBC ἐξετάζεται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων γιὰ παραβιάσεις στὸ Ἰράν καὶ ἔχει θέσει κατὰ μέρος 700 ἑκατομμύρια δολλάρια γιὰ νὰ πληρώσει τὰ πρόστιμα. Ἡ Deutsche Bank εἶναι ἐπίσης ὑπὸ ἔρευνα γιὰ πιθανὰ παραβιάσεις ποὺ σχετίζονται με τὸ Ἰράν, σύμφωνα με πηγὰς προσκεῖμενες στοὺς ἀνιχνευτὰς»³.

Ἐπίσης, ὁ Ρομπέρτο Σαβιάνο στοὺς New York Times γράφει ὅτι: «Ἡ τράπεζα συνεφώνησε νὰ καταβάλλει 160 ἑκατομμύρια δολλάρια σὲ πρόστιμα, ἐπειδὴ ἀνέχθηκε τὸ ξέπλυμα χρήματος γιὰ τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ 2004 καὶ τοῦ 2007. Τὸν περασμένον μῆνα, στὸ πλαίσιο ἐρεῦνης γιὰ λογαριασμὸ τῆς ἀμερικανικῆς γερουσίας, ἀνεκαλύφθη ὅτι ἡ τράπεζα HSBC ἐπὶ μίᾳ δεκαετία διηκόλυνε συναλλαγὰς μεξικανῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν, σαουδαράβων κεφαλαιούχων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν διασυνδέσεις με τὴν ἀλ-Κάϋντα, ἀλλὰ καὶ ἱρανῶν τραπεζιτῶν

3. [D. Crawford - Laura Stevens, «European lenders keep ties to Iran», Wall Street Journal (17 September 2012), βλ. μετάφραση εἰς www.gianniotis.gr

ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ παρακάμψουν τὶς κυρώσεις τῶν ΗΠΑ ἐναντίον τῆς Τεχεράνης. Τράπεζες ὅπως οἱ *Abn Amro*, *Barclays*, *Credit Suisse*, *Lloyds*, καὶ *ING* ἐπροχώρησαν σὲ δαπανηροὺς συμβιβασμοὺς ἀφ' ὅτου παρεδέχθησαν ὅτι ἐξετελοῦσαν συναλλαγές πελατῶν σὲ χώρες μὲ ἀμφιλεγόμενα καθεστῶτα, «ὅπως ἡ Κούβα, ἡ Μιανμάρ, τὸ Ἰράν, ἡ Λιβύη καὶ τὸ Σουδάν»⁴.

2) Τώρα, ἴσως νὰ ἔχει ἐνδιαφέρον νὰ ἐνθυμηθοῦμε ὅτι: I) τὸ «*Palaistinian State/ Etat de la Palaistine*» εἶχε ἀναγνωρισθεῖ ὡς «πλήρες μέλος» τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἰσλαμικῆς Συνεργασίας (ΟΙΣ) ἀπὸ τὸ 1969 (!). Καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι: II) ἀπὸ τοῦ ἔτους 2004-2005 γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ΟΙΔ εἶναι ὁ τοῦρκος καὶ ἰσλαμιστῆς καθηγητὴς κ. Ἐκλεμεντὴν Ἰχσάνογλου. Σήμερα, ὁ Ἰχσάνογλου πανηγυρίζει γιὰ τὴν ἀπόφαση αὐτή, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ θεωρεῖ ὅτι «εἶναι ἱστορικὴ ἀπόφασις ἡ ὁποία θὰ τερματίσει τὴν ἰσραηλινὴ κατοχὴ» καὶ τονίζει ὅτι «ὁ Ὁργανισμὸς Ἰσλαμικῆς Συνεργασίας θὰ εἶναι πάντοτε ἀρωγὸς τῶν παλαιστινιακῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ ἀδίκου ἰσραηλινοῦ ζυγοῦ καὶ τὴν δημιουργία ἀνεξαρτήτου παλαιστινιακοῦ κράτους μὲ πρωτεύουσα τὴν Ἱερουσαλήμ (*sic!*) εὐρισκόμενον στὰ σύνορα τοῦ 1967 (*sic!*)»⁵.

Οὐδεὶς ἔχει ἀντίρρηση νὰ ἐπανεέλθει τὸ κράτος τοῦ Ἰσραὴλ στὰ σύνορά του 1967. Οὔτε τὸ ἴδιο τὸ Ἰσραήλ. Τὸ ζήτημα ποὺ τίθεται εἶναι τί ἐγγυήσεις θὰ λάβει τὸ κράτος τοῦ Ἰσραὴλ γιὰ νὰ ἐπιστρέψει τὰ ἐδάφη «ἐναντι εἰρήνης». Αὐτὰ ὅμως δὲν ἐνδιαφέρουν τὸν Ἰχσάνογλου.

3) Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τώρα τὸν ἑλληνισμό, νὰ συνεχίσω τὶς ὑπενθυμίσεις τῆς δραστηριότητος τοῦ ΟΙΣ καὶ τοῦ Ἰχσάνογλου καὶ νὰ καταθέσω ὅτι ὁ Ὁργανισμὸς αὐτὸς τῶν 57 ἰσλαμικῶν κρατῶν καὶ κυβερνήσεων εἶχε ἀναγνωρίσει ὡς κράτος-παρατηρητὴ τὸ... «*Turkish Cypriot State (!)*» ἀπὸ τοῦ 1979, δηλαδή... τέσσερα ὀλόκληρα χρόνια πρὶν τὸ πράξει ὁ μακαρίτης ὁ Ντενκτάς, μὲ τὴν σύμφωνο ψῆφο μάλιστα τῶν Παλαιστινίων!

Βεβαίως, στὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΙΣ τοῦ Μαΐου τοῦ 2010, πολλὰ λέγονται καὶ γιὰ τοὺς «Τούρκους τῆς δυτικῆς Θυράκης, τῆς Κῶ καὶ τῆς Ρόδου καὶ γιὰ τὴν καταπίεσή τους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα»⁶.

Συμπερασματικῶς παρατηροῦμε λοιπόν, ὅτι οἱ πάσης φύσεως «ἀναγνωρίσεις» ἀπὸ τὸν Ὁργανισμὸ Ἰσλαμικῆς Συνεργασίας, στὶς ἡμέρες μας, ὅπου ἐπικρατεῖ μία «μὲ τὸ ἀζημίωτο» ἰσλαμοτροπίζουσα πολιτικὴ στὴν Εὐρώπη, στὶς ΗΠΑ, στὸ Ἡνωμένον Βασίλειο κτλ. ἀποτελοῦν προοίμιο σχεδὸν ἀντιστοίχων κρατογενέσεων στὸ πλαίσιο τοῦ ΟΗΕ. Αὐτὸ πρὸς γνώσιν διὰ τοὺς πάσης φύσεως, καὶ βάσει τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ψηφίζοντες...

4. Ἡμερομηνία 28 Αὐγούστου 2012 Copyright: <http://www.kathimerini.gr>

5. «Ihsanoglu se félicite de la résolution historique reconnaissant l'état de Palestine, il la considère comme une garantie de droits irréversibles la l'échelle internationale» [http://www.oic-oci.org/topic_detail.asp?t_id=7504]

6. Βλ. Γ.Θ. Μάζης, «Ὁ Ὁργανισμὸς Ἰσλαμικῆς Διασκέψεως καὶ τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια τοῦ ἑλληνισμοῦ», *Ἐπίκαιρα* (17-16 Ἰουνίου 2010), σ.σ. 80-83. Πρὸβλ. Κυριακὸς Θ. Νικολάου-Πατραγᾶς, «Αἱ θρησκευτικαὶ συνέπειαι τοῦ δικαίου χαρακτῆρος τῆς ἐν Θυράκῃ μειονότητος καὶ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Συντάγματος», *Ἐπιθεώρησις Δημοσίου Δικαίου καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου* 55/2 (2011), σ.σ. 291-301.

Η τακτική προκλήσεων αντιπερισπασμού του Ιράν μὲ βραχίονες τὴν Χαμᾶς καὶ τὴν Χεζμπαλά

Θὰ ἀμβλύνει ὅμως τὶς ἀντιθέσεις μεταξύ Ἰσραηλινῶν καὶ Παλαιστινίων αὐτὴ ἡ ἀπόφασις; Θὰ ὀδηγήσει σὲ ἀπ' εὐθείας συνομιλίες μεταξύ τῶν ἀντιπάλων πλευρῶν; Ἦ μήπως θὰ θεωρήσει ἡ Χαμᾶς ὅτι ἂν συνεχίσει τὶς ἐπιθέσεις μὲ πυραύλους Kassam καὶ μετὰ μὲ Fajr-5, ὀδηγοῦσα τὸ Ἰσραὴλ σὲ χειρσαίαν ἐπίθεση στὰ ἐδάφη τῆς Γάζης θὰ κερδίσει καὶ τὴν ἀναγνώριση τοῦ κράτους μέλους, μὲ κόστος τὴν ἔκρηξη ὀλοκλήρου τῆς περιοχῆς; Μελετῶντες τὴν τακτικὴ τῆς Χαμᾶς καὶ τῆς Χεζμπαλά ἀπὸ τὸ 2011 μέχρι σήμερα, τὰ μηνύματα δὲν εἶναι ἐνθαρρυντικά.

Συμφώνως πρὸς διασταυρωθεῖσες πηγές τῶν ΙΕΔ, ἄνω τῶν 1489 ρουκεττῶν τύπου Kassam, μὲ ἀναβαθμίσεις βεληνεκοῦς ἱρανικῆς προελεύσεως καὶ 4-5 πύραυλοι τύπου Fajr-5 ἱρανικῆς κατασκευῆς καὶ προελεύσεως ἔχουν πλήξει τὸ ἰσραηλινὸ ἐδαφος ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἰσραηλινοῦ στρατοῦ μὲ τὴν ὀνομασία «*Pillar of Cloud*» στὶς 14 Νοεμβρίου 2012 μέχρι σήμερα 21 Νοεμβρίου 2012, ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς συμφωνηθείσης ἐκεχειρίας μεταξύ Ἰσραὴλ καὶ Χαμᾶς, ὅπως ἀνεκοίνωσε ἡ διαμεσολαβοῦσα Αἴγυπτος τοῦ καθηγητοῦ Μόρση ἀλλὰ καὶ ἡ κυρία Κλίντον. Ἀπὸ τοῦ 2011 ὅμως ὅποτε καὶ εἴχαμε ἀπὸ τὴν Γάζα ρίψεις 627 ρουκεττῶν μέχρι τὸ 2012 ὅπου οἱ ρίψεις ὑπερδιπλασιάζονται στὶς 1435 ἀντι- λαμβανόμεθα — συνδέοντες τὸ γεγονός μὲ τὴν διάδοση τοῦ «συριακοῦ ἐμφυλιοπολεμικοῦ ἰοῦ» καὶ στὸν Λίβανο — ὅτι τὸ Ἰράν ἔχει ἀρχίσει νὰ ἐνεργοποιεῖ τοὺς βραχίονες θεομῆς ἰσχύος ποὺ διαθέτει στὸ μεσανατολικὸ γεωπολιτικὸ σύμπλοκο, μὲ στόχο τὸν πρὸς ὄφελός του ἀντιπερισπασμὸ καὶ ἐκβιασμὸ τοῦ Ἰσραὴλ, ὥστε ἀπ' ἐνὸς μὲν νὰ ἀποφύγει πιθανὴν ἀεροπορικὴ ἐπίθεση τῆς Ἱερουσαλήμ ἐναντίον τῶν πηρυνικῶν του ἐγκαταστάσεων, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐν περιπτώσει χειρσαίας ἐπιθέσεως τοῦ Ἰσραὴλ ἐναντίον τῆς Γάζης νὰ δημιουργήσει προϋποθέσεις συσπειρώσεως τοῦ ἰσλαμικοῦ κόσμου ἐν γένει ὑπὲρ του. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ὅμως θεωρεῖ ὅτι θὰ ἀνακόψει τὶς προσπάθειες τοῦ Κάταρ καὶ τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας ἐναντίον του ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῆς Συρίας. Ἐκεῖνο ἐπίσης ποὺ ἐκτιμῶ πὼς ἐλπίζουν στὴν Τεχεράνη εἶναι ὅτι ἡ Ἱερουσαλήμ θὰ πραγματοποιήσει τὴν χειρσαίαν αὐτὴν ἐπίθεση ἐὰν ἡ ἐκεχειρία δὲν ἀποδώσει καρπούς. Ἐρμηνεύοντες τὴν Τεχεράνη, μποροῦμε νὰ υποθέσουμε ὅτι θεωρεῖ πὼς ὅταν οἱ πρόσφυγες τῆς Γάζης θὰ εὑρεθοῦν στὸ Σινᾶ, θὰ εἶναι εὐκόλο γιὰ τὴν κυβέρνησι τῆς Μόρση νὰ πείσει τοὺς Αἰγυπτίους νὰ «παραχωρήσουν» τὴν θεοβάδιστον χειρσόνησο στοὺς διωχθέντας «Ἀδελφούς των» τῆς Χαμᾶς. Δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅμως [οἱ «Ἀδελφοί» στὴν Αἴγυπτο] ὅτι τὸ Ἰσραὴλ μπορεῖ νὰ μὴ ἀποδεχθεῖ τὴν δημιουργία ἐνὸς «Χαμαστᾶν» στὸ μαλακὸ του ὑπογάστριο καὶ νὰ καταλάβει γιὰ δευτέρη φορὰ τὸ Σινᾶ... Τότε ἡ κυβέρνησις Μόρση θὰ «ἐξατμισθεῖ»* ἐνῶ θὰ ἔχει ἀρχίσει τὸ «ἱρανικὸ κοντσέρτο “Ἀρμαγεδδῶν” ποὺ θὰ ἀκουσθεῖ σὲ ὀλόκληρη τὴν Μέση Ἀνατολὴ μὲ καλὲς εἰσπράξεις γιὰ τοὺς Ἰρανοὺς, τοὺς Ρώσους, τοὺς Κινέζους καὶ φυσικὰ τὸν... Ἄσαντ. Ἐλπίζω, γιὰ τὸ καλὸ τῶν κρατικῶν δρώντων τῆς νοτίου Εὐρώπης καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὅτι ἡ Ἱερουσαλήμ δὲν θὰ δαγκώσει τὸ... ἱρανικὸ τυρί, παγιδευομένη στὴν σητικὴ φάκα!

* Τῷ ὄντι, ὁ αἰγυπτιακὸς λαὸς ἀπέπεμψε τὸν καθηγητὴν Μόρση, ὅταν ὁ τελευταῖος ἐκινεῖτο πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν.